

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG4950062

ชื่อโครงการ : มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน
กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอีสานใต้

ชื่อนักวิจัย : ธาณินทร์ ไชยเย็น, ศิระ เพ็ชรจำเริญสุข, สุวัฒน์ มณีวรรณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

E-mail Address : southisan_team62@yahoo.com

ระยะเวลาโครงการ : 1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550

การศึกษานี้ เน้นประเมินค่าผลประโยชน์จากอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้งและอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ด้วยวิธีสมมติสถานการณ์ให้ประเมินค่า (Contingent valuation method, CVM) โดยสอบถามความเต็มใจที่จะจ่ายที่มีต่ออุทยานประวัติศาสตร์ใน 2 ประเด็น คือ ความเต็มใจที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมเข้าชมอุทยานประวัติศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจากบริการที่ได้รับในปัจจุบัน โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended question) และความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนอนุรักษ์อุทยานประวัติศาสตร์ในรูปแบบบริจาคของนักท่องเที่ยวชาวไทย ภายใต้สถานการณ์สมมติว่า หากทางอุทยานประวัติศาสตร์แต่ละแห่ง เตรียมจัดตั้งกองทุนเพื่ออนุรักษ์ศิลปกรรมต่าง ๆ ภายในอุทยาน ฯ แล้วนักท่องเที่ยวมีความเต็มใจที่จะจ่ายเป็นเงินเท่าใด โดยใช้คำถามปลายเปิดแบบถามสองครั้ง (Double-bounded dichotomous choice question) ที่มีการใช้มาตรวัดระดับความมั่นใจ (Certainty scale calibration) และถามซ้ำด้วยคำถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างที่สำรวจมีจำนวนทั้งสิ้น 480 คน แบ่งเป็น นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปเยือนอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง 240 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปเยือนอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย 240 คน

ผลการศึกษาพบว่า ความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยค่าธรรมเนียมเข้าชมอุทยานประวัติศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจากบริการที่ได้รับในปัจจุบันเท่ากับ 20.06 และ 23.62 บาทต่อคนต่อครั้ง สำหรับอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง และอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าค่าธรรมเนียมเข้าชมในปัจจุบันเป็น 2 เท่า

ความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนอนุรักษ์อุทยานประวัติศาสตร์ ในรูปแบบบริจาคของนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่ากับ 367.45 และ 263.52 บาทต่อคนเพียงครั้งเดียวสำหรับอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง และอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ตามลำดับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิง

บวกกับความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนอนุรักษ์ปราสาทพนมรุ้ง คือ รายได้ต่อเดือน จำนวนครั้งที่เคยไปเยือนอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง และทัศนคติต่อกองทุนอนุรักษ์ปราสาทพนมรุ้ง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนอนุรักษ์ปราสาทพนมรุ้ง คือ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนอนุรักษ์ปราสาทพนมรุ้ง คือ รายได้ต่อเดือน อายุ และจำนวนปีที่ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนอนุรักษ์ปราสาทพนมรุ้ง คือ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และระยะทางจากที่อยู่ปัจจุบันถึงอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนอนุรักษ์อุทยานประวัติศาสตร์สามารถคิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ในการอนุรักษ์โดยประมาณเท่ากับ 124.54 และ 48.04 ล้านบาทต่อปีสำหรับอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง และอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ตามลำดับ

คำหลัก : วิธีสมมติสถานการณ์ให้ประเมินค่า (Contingent valuation method) ความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to pay) มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน (Economic value of historical site) คำถามปลายปิดแบบถามสองครั้ง (Double-bounded dichotomous choice question) ซีพ ทอล์ก สคริป (Cheap talk script) มาตรฐานระดับความมั่นใจ (Certainty scale calibration)

ABSTRACT

Project Code : RDG4950062

Project Title : Economic Value of Historical Sites : Case Studies of Historical Parks in
The Lower Northeastern Part of Thailand

Investigator : Chaivesh T, Petchjampoensuk S, Maneewan S
Buriram Rajabhat University

E-mail Address : southisan_team62@yahoo.com

Project Duration : 1 June 2006 – 31 May 2007

This study aims to estimate the benefits of Phanom Rung Historical Park and Phimai Historical Park using contingent valuation method (CVM) to elicit Thai tourists' willingness to pay. To interview the willingness to pay for historical park two issues ; an open-ended willingness to pay entrance fee at current services of historical parks and the willingness to pay a one-time donation to conservation funds using the double-bounded dichotomous choice question with a certainty calibration scale and repeating by an open ended question that is lastly posed to obtain the maximum willingness to pay. The sample of 480 Thai tourists is divided to 240 Thai tourists who visit Phanom Rung Historical Park , and 240 Thai tourists who visit Phimai Historical Park.

The main findings of our study are: The mean willingness to pay of Thai tourists is 20.06 and 23.62 baht per head per trip for Phanom Rung Historical park and Phimai Historical Park, respectively. There are a two-fold higher entrance fee at the current services.

Thai tourists would be willing to pay a one-time donation 367.45 and 263.52 baht per person for Phanom Rung Historical park and Phimai Historical Park, respectively. The willingness to pay a one-time donation has significant positive relationship with monthly income, the amount of visiting to Phanom Rung Historical Park, and the attitude to Phanom Rung conservative fund. Expense per month has significant negative on one-time donation's willingness to pay. The willingness to pay a one-time

donation has significant positive relationship with monthly income, age, and year of education to Phimai conservative fund. Expense per month and distance from the current address to Phimai Historical Park have significant negative on one-time donation's willingness to pay. All factors were significant at the 0.05 level. Moreover, the mean one-time donation's willingness to pay could be estimated as economic value of conservation about 124.54 and 48.04 millions baht per year for Phanom Rung Historical Park and Phimai Historical Park, respectively.

Keyword : Contingent valuation method, Willingness to pay, Economic value of historical site, Double-bounded dichotomous choice question, Cheap talk script, Certainty scale calibration